

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пѣтъ въ седмицата: Срѣда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ

ИВАНЪ САМАРДЖИЕВЪ,

свършившъ правнитѣ науки, бивши Сждия при Варненскій Окр. Сждѣ,

се установява за АДВОКАТЪ въ г. Руссе. Писалище срѣщу Аицеллативния Сждѣ.

ЦЕНТРАЛНАТА АПТЕКА

на

ПЕТРЪ АПОСТОЛИДИСЪ

търси единъ аптекарски ученикъ. За споразумѣние до аптеката въ гр. Варна.

4

АДВОКАТИТЪ

Николай С. Шоповъ

и

Д-ръ Теодоръ Хр. Стояновъ

приематъ да водѣтъ и защищаватъ дѣла въ всички сждилища. Писалището имъ се намира срѣщу градската градина на улица „Руссенска“, III участѣкъ.

3—2

Варна, 9 Априлий 1897 год.

Гурнж се точка на дипломатическитѣ прѣговори и комбинации. Топѣтъ грѣмѣж. Войната между Турция и Гърция е официално обявена и сега човѣшка кръвъ се лѣе срѣщу свѣтлитѣ празници, за удоволствието на Християнска и хуманна Европа. Даже и православната Русия си мие рѣцѣтъ като Пилата и обявява, че ще пази пълна неутралностъ въ това кърваво спрѣкване между Турци и Гърци, като ще поддържа цѣлостта на Турската Империя! Колкото и да се обявява, че никакво териториално възнаграждение не може да се даде на побѣдителѣтъ, ние обаче, считаме, че Гърция ще получи напълно поне моралното си възнаграждение и ще има пълното право да се гордѣе като побѣдителка, даже и тогасъ, когато варваритѣ турци опустошѣтъ и свещеннитѣ имъ древни остатѣки въ Атина. Гърция съ обявяването на войната доказа, че разбира много добръ своитѣ национални интереси и че за тѣхъ е готова да постави своето си сществуване на косъмъ, срѣщу когото и да е. Гърция не воюва само съ раскапалата се Турция: тя се сражава срѣщу цѣла цивилизована Европа, която за позоръ на прогреса, поддържа цѣлостта на Турция! Побѣди ли тя или ж побѣджѣтъ, за нежъ е безразлично, защото доказва прѣдъ всички, че може да лѣе кръвѣта си за любовь къмъ отечеството си и за благо на Народа си.

Ний тѣй сжщо имаме еднакви интереси въ турско. Ний тѣй сжщо сществуваме като държава съ извѣстна историческа задача. Ний за такъвъ единъ моментъ като днешния, изтъчаваме всичкитѣ си сили и се готвимъ да уларимъ и за насъ часѣтъ, както и за Гърция. Обаче, какво правѣтъ нашитѣ управници? Тѣ си правѣтъ углушки, като оня ленивецъ, който се буди отъ будилника при зори и, за да го не безпокои повече, хвърля го подъ леглото си.

Нѣщо по-вече, официална България цѣлува скутовѣтъ на Султана и го увѣрява въ миролюбивото си и послушно поведение; тя маже медени прѣсти на българскитѣ революционери и залѣгва Македонскитѣ Комитети съ нѣкакви си султански благоволения. Даже и Държ. Глава, спорѣдъ както сега се извѣстихмѣ отъ прокламацията му, заминалъ за въ странство подъ благовидния прѣдлогъ на „семеини причини“. Какви сж тия семеини причини, когато семейството на Княза е въ България? Защо той сега, когато огънь гори на главата ни, напуца възлюбения си народъ, безъ даже да му мигне око, че той се храни и поддържа отъ тоя народъ, именно за такъвъ единъ моментъ, като днешния? Кому оставя сждбинитѣ на България, за която се е клелъ, че е готовъ да се жертвува, щомъ благо на отечеството го изисква!... Неволно си припомняме думитѣ на благородната Гръцка Кралица — Настѣдница, която отказа на поканата на Германския Императоръ, да се яви въ семейството си, защото се е посвѣтила искрено на новото си отечество което прѣкарва критически минути. Сгранно явление! Князь Фердинандъ, този Князь, който тържественно се е клелъ да жертвува и живота си за благо на Отецеството и комуто народа за тая цѣль е плащаль и плаща сумма милиони лева, днесъ, въ тѣзъ сждбоносни минути, излиза изъ прѣдѣлитѣ на България и трѣгва по расходки, а пѣкъ доблѣстната жена на Гърцкия Прѣстолонаследникъ, която не е вземала върху си подобенъ ангажментъ, нито пѣкъ има цивилната листа на Княза Фердинада, отказва да удовлетвори братовата си молба: да присѣтствува въ семеиния си кръгъ при отпразднуването стогодишнината отъ рождението на дѣда си — основателя на Германската Империя, като мотивирва отказа си съ обзаянността ѣ да се притече на помощъ на новитѣ си съотечественници въ тѣзи тѣжки минути.

Ако правителството бездѣйствува, ако княза прави расходки въ странство, то се налага свѣщенна обзаянностъ на народа да опрѣдѣли самъ линията на повѣдението, която България трѣбва да държи и да наложе своята мощна воля на нехайнитѣ управници. Спорѣдъ нашето мнѣние, **най-малкото нѣщо**, което България има право па даже и обзаянностъ да иска, то е, прилаганieto на прѣвѣдения въ Берлинскитѣ договоръ реформи въ Македония и Одринско. *Ний канитѣ Българскитѣ граждани да напразѣтъ митинги, за обсѣждане въпроса за повѣдението на България въ сегашнитѣ обстоятелства. Това трѣбва да стане частъ по скоро, защото сѣбитията не ни чакатъ: жельзото се пове до като е топло...*

Полицейщината въ нашитѣ сръдни учебни заведения.

I.

Върни на обѣщанieto си, дадено въ послѣдния брой на вѣстника ни, ние се поврѣщаме върху негържимитѣ и възмутителни работи, които се вършѣтъ, при развиване вкуса къмъ прочитаніе, съ нашитѣ ученици. Ние обвѣцахмѣ

да раскажемъ на читателитѣ си, на каква тирания е подхвърленъ младия мозъкъ на учащитѣ се. Това, обаче не можемъ да сторимъ тѣй както трѣбва, защото има работи, които можѣтъ да се говорѣтъ, но не и да се описватъ и защото вѣстника ни, при сществуването на педагогически вѣстници и списания, не може специално да се занимава съ подобни училищни въпроси. Поради това, ние ще се ограничимъ да раскажемъ само нѣколко факта, които най-добрь ще обрисуватъ полицейската роля на *ревностнитѣ* класни наставници.

— Какво нѣщо сж тия Наставници? — Тѣ сж сжщитѣ, като тайнитѣ агенти (стамболовски потераджи), които се скитатъ отъ село на село, или отъ градъ на градъ да гледатъ: кой пуши тютюнъ контрабанда и кой приказва не добрь противъ властующитѣ. Такова е назначението на тайнитѣ агенти и, ако въ продължение на мѣсецъ, не можѣтъ да уврѣжѣтъ властѣта въ полезността си, то послѣдната ги отчислява, като излишни, или немарливи въ длѣжността си. Обаче нѣкои отъ тия *благородни служители* за да запазѣтъ за по-дълго врѣме службата си, а слѣдователно и да се ползуютъ съ по-добро име и по голѣмо възнаграждение, прибѣгватъ до неискazани хитрости, като напр., подхвърлѣжѣтъ кутинъ съ рѣзанъ тютюнъ; измислюватъ по адресъ на опозицията разни клевети и даже подъ клѣтва сж готови да уврѣжѣтъ, че еди-кои сж въ намѣрение да хвърлѣжѣтъ на въздуха цѣлия министерски съвѣтъ. Истина, че всички тѣхни измислици отъ послѣ излизатъ на явъ въ сждилището, но въпросѣтъ е, че тѣ усигоряватъ платата си за по-дълго врѣме, печелѣжѣтъ добро име прѣдъ началството си и вселяватъ страхъ между населението. Справедливостѣта на тия ни думи се потвърждава отъ многото такива процеси въ сждилището.

Нѣма да бжде дерзко отъ наша страна, ако сравнимъ *ревностнитѣ и прѣданнитѣ* на началството класни наставници съ тайнитѣ агенти и потераджи. И наистина, такъвъ класенъ наставникъ не гледа да се запознае съ умственото развитие на възпитаника си, домашното му положение, срѣдата въ която той се върти и даже въ която е той принуденъ да живѣе, нито пѣкъ си стреми да го упѣти къмъ нѣщо опрѣдѣлено и обмислено. Напротивъ, такъвъ класенъ наставникъ гледа първо да се зарекомандува прѣдъ началството си, да блѣсне въ учителския съвѣтъ, че строго бди не само за своя класъ, нѣ и за всичкитѣ ученици и най-сетнѣ, да всели въ ученицитѣ единъ страхъ, че той е единствения отъ всички учители, който най-строго бди за поведението имъ.

Неговата обноска е груба и апатична. Той не се ползува съ обичѣта на ученицитѣ си и всѣко негово дѣйствиe най-строго се критикува отъ тѣхъ даже и тогасъ, когато то нѣма задня или глупава цѣль. Такъвъ възпитателъ често пѣкти прибѣгва до потпращѣжѣскитѣ маниери: за най-малкото нѣщо той плани ученицитѣ съ учителски съвѣтъ. Въображава си работи безнравствени и даже безбожни отъ най-невиннитѣ ученически приказки и постѣпки и, като оня оплашенъ овчаръ оплаква училищната дисциплина, че се напада отъ вълци. Такъвъ класенъ

наставникъ е язва за ученицитъ. Той у мало-душнитъ и слабохарактерни ще придаде сжщитъ свои качества на безхарактерностъ и нервностъ, а у твърдитъ и способни ученици ще парализира всяко добро стремление, енергия и ще всели криви понятия за умственното и нравственното усъвършенстване на човека. На кжсо, той ще убие всяка подвижностъ и любовъ къмъ развитие ученицитъ си, ще ги отклони отъ истинния пътъ и ще ги заблуди съ нѣкои отживѣли вече понятия за добро, истинно и морално. Най сетнѣ, такъвъ класенъ наставникъ убива всяко чувство въ дѣтето, кара го да се прѣструва, да лъже и да се приспособява къмъ известни формалности, за да угоди на наставника и да спечели доброто му мнѣние, че си поправилъ поведението и заслужава най голѣмата бѣлка.

Много факти имаме подъ ржка за да потвърдимъ изказанитъ по-горѣ мисли за *ревностнитъ класни наставници*, съобщени намъ отъ учащитъ се въ тукашната дѣвическа гимназия, нъ ний ще приведемъ само единъ, който се отнася до прочитанieto на полезни книги.

II.

Ревностната класна наставница X. по строго и отъ полицейския чиновникъ обикаляла квартиритъ на ученицитъ, прѣтърсвала книгитъ имъ, растваряла писмата имъ и конфискувала всичко, което тя по усмотрѣнето си намира за безнравствено и противорелигиозно, безъ да състави поне единъ актъ. Тая почтена класна наставница издѣбва ученицитъ, като лисица кокошкитъ, какви именно книги четжтъ и сама си присвоява правото да се произнася за полезността или вредността на съчинението, прѣдти да го прочете, разбере и заинтересува въспитанницитъ си. За неж само едно е важно: да каже г-нъ Директоръ, че тя е най-ревностна и да рапортира въ министерството, че тя строго прѣслѣдва прочитанieto на ония книги, „които той се срамува да озглави“. Тая г-жа е конфискувала № 1-й отъ библиотеката „Здравие“ — „Какво говори науката за половата потребностъ“, популярно наученъ очеркъ за родители, въспитатели и учащитъ се младежи, отъ Л. А. Золотаревъ, прѣводъ отъ руски. 2) Съчинението на д-ръ В. Окооровъ, озаглавено съ страшното име: „Международна търговия съ дѣвци и нейното прѣкрътиване“. 3) „Близки ли сж врѣмената“, отъ Левъ Толстой. 4) „Рѣчьта на В. Целсигъ прѣдъ сѣда“. Нѣкои отъ тѣхъ ти прѣдставя въ учителския съвѣтъ, като книги развратни и безбожни и сполучва да издѣйствува едно много строго наказание за ученицитъ, които сж чели или записвали за такива книги, а именно да имъ се намали поведението съ три единици. Ние прочетохме тия книги съ внимание: нищо безнравствено не намѣрихме въ тѣхъ; напротивъ, съжалихме даже, че нѣкой отъ тѣхъ не сж прочетени отъ черковния амвонъ, отъ гдѣто най-добъръ ще се отпечата въ сърдцата на слушателнитъ елементарнитъ познания отъ физиологията, хигиената и най-главно, да се прѣдадатъ нравственитъ задачи на всѣкого, който се заблудилъ въ кривиятъ пътъ, като му се обясни незначението и цѣльта на живота. За съчиненията на Левъ Толстой нѣма какво да кажемъ, — самото му име е достатѣчна гаранция за нравственната философия, която той проповѣдва на раскапалото се човѣчество.

Въ останалитъ споменжти по-горѣ книги, тѣй сжщо ученика исторически и съ бсзбройно множество факти, ще се запознае съ гнилоститъ на съврѣмненното общество и съ постепенното и систематично разрушаване семейнитъ начала и общественната нравственностъ. Прочитанieto на тия книжки, съ тѣй поразителни факти и мнѣния на авторитетни учени личности, ще всели въ душата на читателя непоколебими истини, които ще му спомогнатъ да си сформира извъстно направление и единъ идеалъ за живота.

Г-жата, безъ да прочете тия книги, се оплашила отъ громкитъ имъ заглавия и учителския съвѣтъ се повежда по докладътъ ѝ и рѣшава да се намали поведението на всички ученички, които четжтъ или записватъ за такива книги. Но най-интересенъ е за българскитъ педагози слѣдующия разговоръ между г-жата и една ученичка: — Четели книгата „какво говори науката за половата потребностъ“? — Да, отговори ученичката. — Намѣри ли нѣщо нескромно, безнравствено? . . .

— Нищо г-жо, азъ само по-добъръ разбрахъ, съ факти отъ живота, нѣколко нѣща, които въ класѣ ни се расправятъ твърдѣ учено. — Но какъ смѣешъ да се произнасяшъ за такава развратна книга (?) така? а още повече и да записвашъ абонати за неж между ученицитъ? — Г-жо, забраненитъ книги се четжтъ и тайно: това, което не се позволява на ученицитъ, тѣ могатъ да прочитатъ скритомъ и вънъ отъ училището. — Я млъкни, азъ ще те науча по-много да приказвашъ, като те внесж въ учителския съвѣтъ, азъ ще те накарамъ да глѣдашъ отъ далечъ гимназията. — Ами коя те записа за тия книги? — Онази хубосница ли? . . . Ученичката се растреперала и нищо друго не се чувало отъ неж, освѣнъ, да, да, госпожо.

Разбира се горния разговоръ учителския съвѣтъ не го знаеше и съ спокойна съвѣстъ рѣши да се намали поведението на ученичката съ три единици и да ѝ се искаже едно мѣрzenie по единъ най-позоренъ начинъ прѣдъ цѣлия класъ. Освѣнъ това издаде се едно обявление отъ страна на дирекцията, че за напредъ се забранява внасянето на разни книги и покани за записване абонати въ гимназията и пансиона, безъ прѣдварителното рѣшение на началството.

Метла, трънлива метла заслужаватъ та кива класни наставници, които самитъ трѣбва да гледатъ отъ далечъ гимназията, а не любознателнитъ ученички. . . Любене, кждѣ е духътъ ти да устрѣли твоитъ „учители — крави“? . . .

ИЗЪ ЧУЖДИЯ ПЕЧАТЪ.

Не може да се укрне станжлото съглашение между Сърбия, България и Чернагора, макаръ и да се опроверга то по официаленъ пътъ. Българитъ казватъ: „до като нѣма огънь, коминътъ не се пуши“. Сега за всички е доказано, че отъ срѣщата на Кралъ Александра съ Князь Фердинанда трѣбва да има поне единъ проектъ за съглашение. Тоя проектъ ще стане държавенъ актъ и задължителенъ товаръ за българи и сърби, когато Русия го прѣгледа, допълни и одобри, за която цѣль ще се испратжтъ прѣдставители отъ съответствующитъ три държавници на Балканский полуостровъ въ Петербургъ, за да молятъ Царьтъ да вземе съюзътъ имъ подъ свое покровителство. Както винаги и за всички „побѣди“ на днешнитъ управници сме узнавали отъ чуждитъ вѣстници, тѣй и по въпроса за тайния *сюзъ(?)* между тритъ държавници четемъ въ в. „Gaulois“, че

„Когато въ една отъ тритъ държави има вътрѣшни раздори, то другитъ дѣл не трѣбва да се намѣсватъ съ вторжжсена сила. Съюзнитъ държави, които иматъ снородни подъ турското ио, а тѣй сжщо Босна и Херцеговина подъ властѣта на Австрия, задължаватъ се да работжтъ за подобрене на положението имъ. Ще се учреди сръбский екзархатъ, какъвто е българский въ Цариградъ и славянитъ отъ другитъ държави въ черковно и училищно отношение ще иматъ право да си избиратъ и да принадлежатъ къмъ който щѣтъ екзархатъ. (Не въ силата на тая точка ли се открива Иллекската сръбска екзархия по силното настоявание на руския дипломатический агентъ въ Цариградъ? б. р.). Понеже съюзнитъ държави не могатъ безъ согласието на великитъ държави да располжатъ съ политическата сѣдба на заробенитъ и завладени свои снородни отъ чужда властъ, то тѣ се задължаватъ за най-малкото нѣщо по тая въпросъ да се обръщатъ къмъ Русия. Когато се появѣтъ спорни въпроси между съюзнитъ държави, или между една отъ тѣхъ съ коя да е държава събира се конгресъ, на който всяка съюзна държава испраща еднакво число прѣдставители и така се разгледва и рѣшава въпроса. Прѣдсѣдателя на такъвъ конгресъ бива безъ друго руския прѣдставитель и застѣданията му ставатъ въ оная държава, която е била причината за спорътъ“ . . .

— Никоя отъ Балканскитъ държави не смѣе да подаде ржка на Гърция, нито пъкъ да се съгласи съ неж за взаимно дѣйствиe въ прѣдстоящата неизвѣстностъ. Обаче всички чуждестранни вѣстници увѣряватъ, че българското и сръбско правителства увѣрили Гърция, че симпатитъ имъ сж напълно къмъ страната на християнитъ въ Критъ, както бѣхж увѣрили и Султана за миролюбивото си поведение въ случай на нѣкои бъркотни въ Македония, или пъкъ на война съ Гърция.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

Всички български вѣстници съ радостъ посрѣщяхж оправданието на стоиловски осждения бивши кметъ и народ. прѣдставитель г. К. Ранковъ за подадената му до князь Фердинанда телеграмма прѣзъ 1895 год., когато подържани отъ властѣта улични побойници и нехранимайковци биѣхж и малтретирахж наптитъ партизани въ Варна. В. „Социалистъ“, като нарича това дѣло *сждебна комедия*, която позори и безчести днешнитъ управници, пита ниския министръ Стоиловъ — да ли ще заведе дѣло сега „противъ истинскитъ виновници, противъ шайката и полицията, противъ ония, които биѣхж сума хора до кръвъ и до смъртъ и бѣхж организирани въ Варна цѣль разбойнически вертежъ“? — На куков-денъ!

— Въ по-миналия брой въ вѣстника ни погрѣшно е прѣдадено името на новоназначения прокуроръ при Грънскви окръженъ сѣдъ: истинското негово име е *Цоню Христовъ Селвелиевъ*, а не Никола Селвели. Нъ ако сме погрѣшили името, то съвсѣмъ не съ личността и съ неговата минала „обществена дѣятелностъ“, за която на кратко съобщихме; напротивъ, и сега като потвърждаваме съобщенитъ факти, за тоя бивши *Бургаски затворникъ* и *настоящи Грънски бюлститель надъ законитъ*, добавиме още, че той е сжщия онзи Цоню Хр. Селвелиевъ, който на 18 Май 1894 год. при сгромолясванието откритата стамболовщина (защото сега властвува иезуитската) въ гостилницата на хотелъ „Империялъ“ въ Варна публично понесе една плѣсница и рицарски отсегоя за идеитъ на в. „Вѣстникъ“, като исчезна прѣзъ заднитъ врата на гостилницата „яко димъ“.

— *Пижжтъ ни отъ Провадия*, че министръ Беневъ се отличилъ съ назначението на единъ турчинъ за пом. окол. началникъ, какъвто чиновникъ отдавна не е виждала Провадийската околия. И тая длѣжностъ е била повѣрена на единъ бояджия, който особено е билъ познатъ на Провадийци съ своитъ *честни дѣла*. Турцитъ сж показватъ ссобо доволни отъ това назначение, защото съ назначението на единъ турчинъ за пом. окол. началникъ, успѣватъ да прѣмахнатъ омразния тѣмъ до сегашенъ пом. началникъ г. Д. Тодорова, който не ги оставаше свободно да върлуватъ изъ околията. Извънредно билъ доволенъ отъ повѣряванието тая длѣжностъ на турчинъ, синътъ на богатѣшина Каджкѣйлията Хасанъ-а, братъ на помощ. кмета, който отъ голѣмъ деребейликъ, почналъ е да влиза въ кръчмата на Андонъ Айтослията съ коня си, което напомнюва на тамкашното население врѣмето прѣзъ 1876—77 год., когато върлуваше тамъ Люфѣ бей и вършеше почти сжщитъ работи. Консерваторска побѣда! . . .

— *Пижжтъ ни отъ Добричъ*, че на 5 Априлий н. г. тамошний околийски началникъ А. Гуневъ се показалъ по голѣмъ храбрецъ отъ колкото бѣха едно врѣме турскитъ деребеевци. Поне тѣ вършеха беззаконитъ и насилията надъ мирната рая на своя глава, просто като бабаити, безъ да сж облечени въ нѣкаква властъ; а Гуневъ върши своитъ храбри дѣла, облеченъ въ властѣта на околийски началникъ и въ присѣтствението на висши военни офицери, които сж се клеили да пазжтъ отечеството и отъ вътрѣшнитъ врагове. Нека говоржтъ фактитъ: Като се връщали отъ една обиколка на 5 Априлий, околийский началникъ се распоредилъ да ги нагости въ кръчмата на с. Каралезъ, кждѣто, слѣдъ като се напилъ и повикалъ гайдара да му свири, заповѣдалъ на селянитъ, стоящи въ кръчмитъ, да му игражтъ и защото получилъ отказъ, счелъ себе си осжърбенъ, вслѣдствие на което изгонилъ всичкитъ изъ кръчмата. Не стига това, ами е истласкалъ и испсувалъ по единъ нечутъ начинъ едного, който се осмѣлилъ да му забѣлжи, че тия работи не влизали въ правото на околийскитъ началници.

Г. г. офицеритъ, които придружавали Гунева, не само че не сж възмутили отъ тая негова постѣпка, ами намѣрили, че това съставлявало отъ страна на населението непокорство къмъ властѣта! Скандалъ!

— *Отъ сжщия градъ ни съобщаватъ*, че на 6 Априлий н. г. е произведенъ изборъ на единъ членъ, отъ Добричката околия, за Варненската

Търговско-Индустриална Камара. Отъ 283 души избиратели търговци явили се да гласуватъ само 20 души, които избрали за членъ Добричскій търговецъ Данаила Дончевъ. Дописника ни казва, че търговците сж убѣдили въ безполезността на това учреждение, създадено отъ министра Гешевъ само за „гъвозъ бояджилжкъ“ и затова отказали да взематъ участие въ избора.

— Бившия Училищенъ Инспекторъ Цихлевъ, когото искаше да обезчести една отъ подвѣдомственитѣ му учителки въ Сливенъ, се назначава за Околийскій Началникъ въ Никополъ на мѣсто вакантно.

— Пинжтъ ни отъ Разградъ, че тамкашнии окръженъ управителъ, извѣстния Храбрецъ Пфевъ, отивайки по обиколка въ гр. Попово съ нѣкои високопоставени лица, самъ лично е на несълъ побой на Димитръ Димитровъ, който вече подалъ нуждното оплакване. Тежко е на хала на тоя Храбрецъ! Още едното слѣдствие, възбудено противъ него за злоупотреба по службата не е довършено, а ще почне да се прави друго! И тоя човекъ има очи да нарича радославиститъ „сопаджинъ“! Скандалъ! Види се, не му сж достатъчни геройствата въ Пирдопъ и Хвойна, та иска да стане и Разградски герой. На добъръ му часъ!

— Отъ нѣколко мѣсеца насамъ е прѣмѣстена центра на Русларската Община отъ селото Русларъ въ село Аджемлеръ. Незнаемъ защо висшето началство прѣди нѣколко дни е распорядило пакъ да се прѣмѣсти центра на тая община въ с. Русларъ. Болшинството на Общинския Съвѣтъ, като несъгласно съ тия распорѣждания на властѣта, поднася си оставката. Правителството вмѣсто да приеме оставката на съвѣта, внася въпроса за оставянieto центра на общината въ с. Аджемлеръ на Постоянната Комисия, която постановява да остане центра въ Аджемлеръ, а Околийски Началникъ отъ друга страна вчера е испратилъ 9 полиц. сгражари да прѣнесжтъ архивата на общината въ Русларъ. Чисто по Белгийски!

Щ. К. ПАТРИКОВЪ

дава подъ наемъ къшкка си находящъ се въ Варненскитѣ лозя, називаема „Вал“ по манастирскитѣ пѣтъ между „Трака Чешме“ и „Евксиноградъ“ — двоетаженъ, отдолу кухня и отгоръ двѣ стаи.

За споразумѣние до самия притежателъ.

М Ъ С Т Н И

ПРОГРАММА

№ 999

За врѣмето на Богослужението въ варненскитѣ българи църкви прѣзъ Страстната седмица и въ недѣля „Въскресение Христово“.

- 1) Послѣдването за жениха (бденного) въ Недѣля вечеръ Врѣбница, Великий Понедѣльникъ, Вторникъ ще се захваща по 5 часа слѣдъ пладнѣ.
- 2) Часоветъ и Прѣждеосвещенната литургия въ Великий Понедѣльникъ, Вторникъ и Срѣда ще се захваща на 7 часа сутрѣнта;
- 3) На Великий Четвъртъкъ утрѣнната съмаслоосвѣщение, ще се захване на 6 часъ сутрѣнта.
- 4) Четението на 12-тъ Евангелия въ Великий Четвъртъкъ ще се почне на 5 часъ вечеръ;
- 5) Въ Великий Петъкъ четението на часоветъ и вечернята ще се захване на 8 часа прѣдъ пладнѣ;
- 6) Въ Великата Сѣбота опѣлото ще се почне на 4 часъ подиръ ноцъ;
- 7) Въ Недѣля, Свѣтлото Въскресение Христово, Богослужението ще захване на 12 часа срѣдъ ноцъ;
- 8) Вечернята на сѣщия день ще се чете само въ Съборната църква „Успѣние Прѣсвѣтия Богородици“ и ще се захване въ 10 часа прѣдъ пладнѣ.

Гр. Варна, 4 Априлий 1897 г.

Отъ Варненската и Прѣславска Митрополия.

— Едиянъ лошъ обичай иматъ християнитѣ въ прѣнасянето смъртника отъ дома до вѣчното му жилище — гробътъ. Тоя обичай е носението мъртвия прѣзъ най-главнитѣ улици и мегдани на градътъ и то въ отворенъ ковчегъ. Не може да се отрича, че мъртви човѣшки образъ е грозенъ, мраченъ и покъртва душата на живия, особено на впечатлителната и нѣжна натура; той даже е отъ естество да оплаши слабата натура на жената или на дѣтето. Върваме, че ако се хитри внезапно потрѣсяющия душата мъртва образъ въ очитѣ на една въ интересно положение жена, то може да се отрази твърдѣ вѣднѣтелно. А ние виждаме всѣкой день прѣзъ градскитѣ улици смъртници въ открити ковчези, съ образи въ всевъзможни мрачни гримаси. Тия образи като че нарочно се излагатъ прѣдъ прохождитѣ, особено когато тѣлото се носи на ржцѣ и толкова низко отъ почвата, щото и двѣта го виждатъ. Независимо отъ това и по здравословни причини въ интереса на граждинитѣ с мъртвото тѣло да бжде закрито поне изъ улицитѣ. — Ние молимъ г-на Кмета, да обърне подобно внимание на тия наши бѣлѣжки и да нареди за отмѣненieto на лошия обичай.

— Най-сетѣ избора за Търговската Камара въ града ни се състои на 6 того. Отъ 7-800 души избиратели търговци се явихъ едвамъ да гласуватъ за търговска камара само 14 души търговци и словомъ само четирнадесѣтъ души търговци избиратели. Честитимъ на Гешева и тая му победа! Защо не се накара полицията да произведе и тия избори чисто по белгийски.

Сждебна хроника.

Благодарение на отвратителний порядкъ по който се назначаватъ, прѣмѣстватъ и уволняватъ у насъ сѣдитѣ—по атестации на разни партизани, често хора съ съмнителни нравствени качества — ний нѣмаме и неможемъ да имаме сѣдии способни и самостоятелни, които да не се подаватъ на външни влияния, исходящи отъ правителството или отъ частни лица. Този порядкъ сжществува отъ освобождението ни насамъ, и прилаганието му въ по-голямъ или по-малкъ размѣръ зависѣше отъ личнитѣ качества на лицата, които управлявахъ министерството на правосѣдието — отъ това, до колко имъ зачитахъ закона и сами не се поддавахъ на влияния на разни търгаши съ правосѣдието; обаче, отъ както стана министръ Тодоровъ, взе такива широки размѣри, щото отстрани и постепенно отстранява отъ всичкитѣ сѣдилища най-добритѣ сили, и правосѣдието ни не прѣдставлява вече никаква гаранция за обществото. Много релефно обрисова този упадкъ на нашето правосѣдието въ ржцѣта на слабохарактерний дезертиръ комедията, която тия дни се разигра въ Варн. Окр. Сжлъ отъ сѣдии, за които той (дезертиръ) има „най-добро миѣние“, не смотря на това, че много тѣхни модерни дѣла отколя му сж извѣстни. Гражданското отдѣление обяви въ несѣстоятелностъ Варненскитѣ търговецъ Елия Мефано и, понеже той не се съобразилъ съ чл. чл. 148 и 149 отъ търговскитѣ законъ, на основание чл. 165 отъ сѣщия законъ, постанови да се държи въ затвора, до като се приведе въ извѣстностъ имотното му състояние. На вторий день отъ обявяването на несѣстоятелностъ, роднинитѣ и приятелитѣ на затворения вече Мефано подаватъ въ сѣда молба и искатъ отмѣненieto на опрѣдѣлението, съ което е обявенъ фалитъ или пуцанието му на свобода подъ гаранция, въ размѣръ, какъвто опрѣдѣли Сѣда, обаче състава, който разгледа тѣзи молба, като не намира основание за отмѣняване опрѣдѣлението си, послѣдователенъ на своитѣ съображения, по които постанови да се държи въ затвора, и на основание чл. 799 отъ гражданското сѣдопроизводство, остави ѣ безъ послѣдствие. Тогава единъ отъ членовѣта на Сѣда, който, неизвѣстно по какви причини, по отъ рано се сношаваше съ съ ходатайтѣ за освобождението на Мефано и се забѣлзваше, че съ нетърпѣние очаква резултата на подадената имъ молба, като го узнава, отива и имъ казва да направятъ друга такава, като имъ обещава, че ще ѣ разгледа другъ съставъ и безъ друго ще се отмени опрѣдѣлението на първий. Ходатайтѣ тугакси сѣдѣтъ въ адвокатската стая на сѣда да пинжтъ молбата, а услужливий сѣдии отива въ кабинета на прѣдсѣдателя за да се образува обичаенъ спасителенъ съ-

ставъ. Не се минаватъ и десетъ минути, прошенieto е вече готово и се поднася на сѣдитѣ, които чакахъ въ кабинета на Прѣдсѣдателя, тугакси се разгѣдва и се постановява, щото Мефано да се пусне подъ гаранция на свобода при всичко че не се измѣнили ни най-малко обстоятелствата, по които прѣди 10 минути сѣщото искание се остави отъ другъ съставъ безъ послѣдствие. Опрѣдѣлената гаранция се прѣдстави, и Прѣдсѣдателя, безъ да чака даже да се приготви писмото за пуцанието на свобода Елия Мефано, отива лично въ затвора и го освобождава. По тоя поводъ, лошиѣ хора, които знайтъ, както Прѣдсѣдателя, така и другѣтѣ двама сѣдии, които отменихъ опрѣдѣлението на своитѣ колеги, за най-бездѣтелни и такива, които съвсѣмъ не обичатъ да си развалятъ спокойствието за хорскитѣ дергове, говорѣтъ за нѣкакви тѣлѣсти еврейски рушвети, но азъ не вървамъ това, а мислѣмъ, че тѣ (сѣдитѣ) постигнахъ така, защото намѣрихъ случаи за удобенъ да оправдаѣмъ още веднажъ доброто миѣние, което Дезертиръа има за тѣхъ отъ една страна и отъ друга — да се покажѣтъ добри християни, прѣдъ видъ на настѣпающата Страстна недѣля.... Скандалъ!!...

РАЗНИ.

Рецепта за кузунаци.

На 5 килограмма брашно се туря около 1½ кил. захаръ, 10 жълтъка, 10 цѣли яйца, лимонова кора отъ два лимона, една лѣжичка счукавъ мушкатовъ цвѣтъ (продава се въ аптекитѣ), солъ и дребни стафиди, а сжщо и малки обелени, нарѣзани бадеми. Нѣкои турятъ и една чашка ромъ.

Брашното, слѣдъ като се отече, туря се на топло мѣсто; турятъ се горѣизложенитѣ нѣща въ брашното, и почва се мѣсенieto, като се прилива отъ врѣме на врѣме топло мѣлко. Когато тѣстото е вече забъркано, туря се квасъ (около за 50—60 стотинки), който поотрано трѣбва да бжде забърканъ съ ½ килограммъ брашно, малко захаръ и мѣлко. Така подбърканъ, квасътъ втасава за не повече отъ 15—20 минути. При мѣсенieto трѣбва да има растопено ¼ кил. чисто масло, въ което трѣбва отъ врѣме на врѣме да се топятъ ржцѣтъ; мѣсенieto ще трае, до като се свѣрши маслото, и когато тѣстото захване да пуца мѣхури. Тѣстото трѣбва да бжде нито много твърдо, нито много рѣдко: да може да се мѣси съ ржцѣтъ.

Мѣстото, дѣто ще втасава тѣстото, трѣбва да бжде топло. Като втаса, размѣсва се на разни форми, спорѣдъ вкуса на стопенката, турятъ се на чиста бѣла книга, намазана добръ съ масло и турена върху нѣкоя дѣска; нѣкои ги турятъ въ разни, отъ тенекъ направени, форми. Така размѣсенитѣ кузунаци (пасхи) като втасатъ повтѣрно, се намазватъ отгорѣ съ добръ разбитъ жълтъкъ отъ яйце. Може да се набучватъ отгорѣ и бадеми. Така вече намазани кузунацитѣ, трѣбва наскоро да се печѣтъ, иначе тѣ напатъ.

Прѣзъ всичкото врѣме трѣбва да се внимава, щото мѣстото, дѣто се правѣтъ кузунацитѣ, да бжде топло.

Поправка. Въ статията на вѣстника ни: *Нашето сиротнишце*, помѣстена въ 36 брой отъ 2 Априлъ т. г. сж се помѣстили нѣкои важни погрѣшки, поради бързата корекция. Ний намѣрихме за добръ да ги поправимъ така: 1) на 2 стр., 3 колона, въ 18 редъ отгорѣ печатаната дума: „добито“, да се чете: „добитъ“; 2) въ сѣщата колона въ 33 редъ отгорѣ, „по“ да се чете: „подъ“; 3) въ 35 редъ тамъ „запаленото“ да се чете: „зажжението“; 4) въ 4 редъ тамъ „справедливостѣта“ да се чете: „приблѣзливостѣта“; 5) въ 39 редъ тамъ „правдиво“ да се чете: „привѣтливо“; 6) въ 49 редъ тамъ „стазнитѣ“ да се чете: „синалитѣ“; 7) пропуснато е въ 62 редъ, тамъ, слѣдъ думитѣ „попне толкова“, да се прибавитъ думитѣ: „колкуто е потребно“; 8) въ колона 1, стр. 3, редъ 4 отгорѣ, „окупенитѣ“ да се чете: „откупенитѣ“; 9) въ 22 редъ, тамъ, „повѣряватъ“ да се чете: „посвѣтиватъ“; 10) въ редъ 45, тамъ, „достатъчно“ да се чете: „достатъченъ“; 11) въ редъ 57, тамъ, „укачва“ да се чете: „убѣждава човѣкъ“; 12) въ редъ 6, тамъ, „истинската“ да се чете: „истинското“; 13) въ сѣщата колона, 2 редъ отдолу, „едно“ да се чете: една; въ 1 редъ „математическа“ да се чете: „систематически“.

Вѣстника ни бѣше подъ печатъ, кога получихме съобщение отъ Руссе, че Министръ Теодоровъ е искалъ прѣписи отъ присѣдитѣ на Варненскитѣ Окрѣженъ и Русенскитѣ Апелативенъ Сѣдилища по дѣлото на г. Ранкова. Нѣкои искатъ да кажатъ, че това искание е имало за цѣль да испуцатъ сѣдитѣ, които сж оправдали г. Ранкова, та да станатъ министерски орѣди; но ние не можемъ да си обяснимъ друго, освѣнъ, че той, като Генералъ Прокуроръ, ще направи нуждното за привличанieto подъ сѣдъ на Варненската полиция, начело и Венедиктъ Пошповъ и Новеличъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Обявявамъ на почитаемитѣ си кредитори и клиенти, че отъ днесъ азъ се раздѣлямъ съ съдружника си Г-нъ Н. Живковъ, а тѣй сжщо и като агентъ този послѣдния на фирмата ни Дж. Георгиевъ и ѣ прѣстава да бжде.

Фирмата остава само Дж. Георгиевъ.

Варна, 7 Априлий 1897 г.

Дж. Георгиевъ.

ТЪРСИ СЕ употребявана, но здрава ржична машина за шевъ отъ системата „Сингеръ“. За споразумение въ Книжарницата А. В. Велчевъ. — Варна.

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА „БЪЛГАРИЯ“

ПАНАИОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ
ВАРНА, У УЧ., ИЛДЖЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ и поправятъ всякъвъ видъ машини, именно:

Парни мелници, воденици, преси за гроздя и всякъвъ видъ други преси, ковчежи (касси), парни помпи (тулумби), ржични помпи, пармаклижи, врати желъзни и излъжни, желъзни спонци, разни други такива за свързване на покриви и пр. Поправки на параходи и парни котли (казани) също и правение на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—7

П. Г.

Имамъ честь да поднесъ за знание на почитаема публика, че се занимавамъ съ покупката и продажбата на комисионна на вътрѣшни цѣлни книжа; като облигации, акции отъ разни Дружества и пр. съ прѣдварително увѣрение, че ще намѣри при менъ най-удобнитъ цѣни за тѣхъ, както при продажбата, така и при покупката имъ.

Желающитъ, моля да ме почтатъ съ поръчкитъ си.

гр. Варна. Съ почитание:
11 Мартъ 1897 год. **Димитръ Русевъ.**
10—4

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 911

На основание изпълнителния листъ № 111/92 год. издаденъ отъ Козлуджанскій Мир. Сѣдия въ полза на Димка Узунъ Христова отъ с. Козлуджа, противъ Рада Христова отъ сѣщото село за искъ отъ 331 левъ и др. разноски, обявявамъ на интересующитъ се, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето въ в. „Свободенъ Гражданинъ“ и въ продължение на 31 день съ правонадаване 5% ще произведе публична продажба съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражд. сѣдопроизводство на слѣдующий недвижимъ имотъ останалъ отъ покойния Христо Петровъ Узунъ по наследство, а именно: 1) нива около 5 увр. въ землището на с. Козлуджа мѣстность „Ириджа“ при сѣсѣди: Георги Х. Димовъ, маджаръ Мустафа Мейзиновъ, първа цѣна 72 лева. 2) нива въ сѣщото землище, мѣстность „Мезарлъжъ“ при сѣсѣди: Манолъ Джейновъ, Ахмедъ Ехенди, Халилъ Х. Османовъ и пѣтъ около 26 увр. Първа цѣна 312 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Желающитъ да купятъ тѣзи имоти нека се явятъ въ канцеларията на тукашното Сжд. Приставство и надаватъ.

Варна, 1 Априлий 1897 г.

П. Сжд. Приставъ: **Т. Минчевъ.**

3—1

№ 822.

На основание изпълнителния листъ № 2391, издаденъ отъ II Варненскій Мир. Сѣдия, въ полза на Варненската Землед. Каса за 197 лева 25 ст. и др. срѣщу Кръстю Велевъ отъ с. Дол. Чифликъ, обявявамъ, че слѣдъ трикратно публикуване настоящето до 31 день ще произведе публична продажба, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражд. сѣдопроизводство и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% на отѣтничковата къща въ с. Дол. Чифликъ, състояща отъ двѣ стаи и дама, съградена съ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, заедно съ дворъ около осемъ (8) дек. при сѣсѣди: Еманоилъ Карамфиловичъ и отъ двѣтъ страни улици.

Първоначална цѣна 300 лева. Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Желающитъ да ъхъ купятъ нека се явятъ въ канцеларията ми гр. Варна и надаватъ.

гр. Варна, 19 Мартъ 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: **Т. Минчевъ.**

3—2

№ 824.

На основание постановлението № 1360, издадено отъ Варненското Окр. Управление, прѣзъ 1891 г. въ полза на хазната, противъ Мехмедъ Абдуловъ отъ с. Петре, за 384 лева 60 ст., обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоя-

щего до 31 день, ще произведе втора публична продажба, съобразно чл. чл. 1021, 1025 и 1037 отъ гражд. сѣдопроизводство на слѣдующитъ длъжнически имоти: 1) Къща въ с. Петре при сѣсѣди: Ангѣла Мехмедовъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 300 лева; 2) нива 5 увр. въ землището на сѣщото село, въ мѣстность „Орта бою“ при сѣсѣди: Ангѣла Мехмедовъ, пѣтъ и дере — 77 лева; 3) нива 4 увр. сѣщо землище, мѣстность „Бурунджа“ — 40 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желающитъ да купятъ тия имоти, нека се явятъ прѣзъ опредѣления срокъ.

гр. Варна, 19 Мартъ 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: **Т. Минчевъ.**

3—3

№ 638.

На основание изпълнителния листъ № 36, издаденъ отъ Козлуджанскій мир. сѣдия въ полза на Костадина Гочевъ отъ Козлуджа, противъ Добри Николовъ отъ сѣщото село, за 290 лева и др., обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародване настоящето въ в. „Свободенъ Гражданинъ“, до 31 день ще произведе публична продажба съгласно чл. чл. 1021 и 1205 отъ гр. сѣдопроизводство и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% на една отѣтничкова нива. отъ 29 дек. 4 ара въ землището на с. Козлуджа, мѣстностьта „Чанакъ-чешме“ при сѣсѣди: Злати Мариновъ, Тодоръ Радуловъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 294 л. Продажбата ще почне отъ оцѣнката.

Желающитъ да ъхъ купятъ нека се явятъ въ канцеларията на тукашното сжд. приставство и надаватъ.

гр. Варна, 8 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: **Т. Минчевъ.**

3—3

№ 655

На основание изпълнителния листъ № 3146 отъ III Варн. Мир. Сждъ на 3 Августъ 1796 г. въ полза на Никола Б. Бъчеваровъ отъ Варна, а противъ Керекъ Костадинова настоящица на Дома Георгиева за искъ отъ 220 лева, лихвитъ имъ и разноскитъ за воденето и изпълнението на дълото и съобразно съ чл. чл. 1004, 1008, 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, ще произведе публична продажба на отѣтничковото едно лозе въ Варненскитъ лозя мѣстностьта „Планово“ отъ 2772 кв. метра, между сѣсѣди: Трандафилъ Георгиевъ, Михо Петровъ, Атанасъ Димчевъ и пѣтъ съ първоначална оцѣнка 415 лева.

Продажбата ще почне слѣдъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници и ще продължава 31 день съ правонадаване 5% въ 10 дневенъ срокъ. Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ.

Варна, 6 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—3

№ 675.

На основание опредѣлението на Варнен. Окр. Сждъ отъ 8 Январий 1896 г. № 78 и съобразно съ чл. чл. 1004, 1008, 1021, 1025 и 1036—1140 отъ гражданското сѣдопроизводство, ще произведе публична продажба на долоозначеното лозе, която ще почне слѣдъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници и ще продължава 31 день, съ правонадаване 5% въ десетъ дневенъ срокъ, а именно: лозе въ Варненскитъ лозя мѣстностьта „Франга-дереси“ отъ 2 1/2 декара между сѣсѣди: отъ двѣтъ страни лозята на Радутъ Хр. Скордини, Антонъ Каракачанъ и пѣтъ, съ първоначална оцѣнка 420 лева.

Въпросното лозе се продава като неподлимъ между наследницитъ останали отъ покойния Сѣби Симеоновъ. Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми прѣзъ опредѣленото врѣме всѣки присѣственъ день и часъ.

Варна, 8 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—3

№ 971.

Подписаний обявявамъ на интересующитъ се че на основание изпълнителния листъ № 3337 издаденъ отъ III Вар. Мир. Сѣдия на 2-й Септемврий 1895 г. въ полза на Друж. „Дружба“, противъ Нидѣлко Ивановъ отъ Варна съгласно чл. чл. 1008, 1021—1025 отъ гражданското сѣдопроизводство що произведе публична продажба на отѣтничковото едно лозе въ мѣстностьта „Теке Караачъ“ Варн. землище, отъ два долюма мѣжду сѣсѣди: господинъ Стоянъ Гаврилъ Д. Спасовъ и Данаилъ Маноловъ продажбата ще почне слѣдъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ мѣстнитъ вѣстници и ще продължи 31 день съ правонадаване 5% въ десетъ дневенъ срокъ съ първоначална оцѣнка 300 л.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки присѣственъ день а часъ.

гр. Варна, 28 Мартъ 1897 г.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

2—3

№ 3623.

На основание изпълнителния листъ подъ № 1074 издаденъ отъ III Варненскій Мировий сѣдия въ полза на Айше Алиева противъ Реджебъ Абдуловъ за 206 лева и др. разноски съ настоящето си съобщавамъ на интересующитъ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1009, 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство публичната продажба на долоозначений недвижимъ имотъ ще почне слѣдъ двѣ недѣли отъ денятъ на последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници ще продължава 31 день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддавание 5% а именно: 1/4 частъ отъ къщата въ Варна III участъкъ № 710, състояща отъ четири стаи до сѣщата дюгенче и въ дворътъ дама и плевникъ построени на около 121 кв. метръ съ дворно мѣсто около 215 кв. метра построени отъ дървено-керпиченъ материалъ покривъ керемиденъ между сѣсѣди: Юркюшъ Бекташова, Аптурадманъ Кадировъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 500 лева.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да преглеждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 31 Декемврий 1896 г.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—1

№ 1019.

Въ допълнение на обявлението ми № 445 отъ 12 Февруарий т. г. публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 66 отъ 24 того, обявявамъ на интересующитъ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1021, 1025 и 1038 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, публичната продажба на долоозначения недв. имотъ ще почне отъ 9-й Априлий ще продължава до 9-й Май вечерта часа петъ, и въ десетъ дни съ наддавание 5% а именно: единъ ханъ въ Варна IV участъкъ подъ № 1471 съ всичкитъ сгради построени отъ камененъ, тухленъ и дървенъ материалъ на около 188 кв. метра, покривъ керемиденъ съ дворъ около 194 кв. метра, между сѣсѣди: Стойко Тековъ, Лазаръ Димитровъ, Злати Петровъ, Мадамъ Фраиндъ и пѣтъ. Помѣпната ханъ е собственъ на Петра К. Шишковъ, продава се съгласно изпълнителния листъ № 8323/96 год.; за издължение ипотечния заемъ къмъ Варненскій Банковъ Клонъ отъ 2460 лева златни и др. първоначална цѣна 5000 лева.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явяватъ въ опредѣленото врѣме всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 31 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—1

№ 1024.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 447 отъ 25-й миналий м-цъ, публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 66 отъ 24 того, обявявамъ на интересующитъ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1021, 1025 и 1037 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство, ще продавамъ публично долоозначений недвижимъ имотъ, който ще почне отъ 25-й Априлий ще продължава до 26-й Май вечерта часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддавание 5%, а именно: единъ ханъ въ Варна III-й участъкъ подъ № 714 и 715 между сѣсѣди: Татаръ Абдурахманъ Хюсеинъ Палабукъ и улица, съ 16 стаи три дама, единъ дъсеченъ двата каменни и единъ сайвантъ, едно здание едноетажно служащо за кафе и бакалница съ лице къмъ улицата. Всичкитъ постройки сѣ съградени на около 600 кв. метра отъ дървенъ керпиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, съ дворъ 650 кв. метра първоначална 13000 лева. Поменатий ханъ е останалъ отъ покойния Иванъ Х. Гюковъ на наследницитъ му, продава се по необходимостъ.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми прѣзъ опредѣленото врѣме всѣки присѣственъ день и часъ.

Варна, 31 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—1

№ 1058.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 165 отъ 20-й Январий т. г. публикувано трикратно въ „Държавенъ вѣстникъ“, брой 69 отъ 28-й Мартъ, обявявамъ на интересующитъ се, че съобразно чл. чл. 1009, 1021 и 1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, ще продавамъ публично въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство, къщата въ Варна III-й участъкъ подъ № 504 между сѣсѣди: Василъ Костадиновъ, Ставри Николъ и пѣтъ, продажбата ще почне отъ 13-й този м-цъ, ще продължава до 13-й Май вечерта часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддавание 5%, първоначална цѣна 750 лева. Помѣнатата къща се продължение дългътъ по изпълнителния листъ № 4416/96 год. издаденъ на Еминие Дурѣзова, противъ Дурѣя Тахирова, лично за себе си и настоящица на Мехмедъ Тахировъ, за 800 лева и др.

Желающитъ да ъхъ купятъ свободни сѣ да преглеждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ.

Гр. Варна, 3 Априлий 1797 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—1